

Най сетнѣк както да мѡ нѣнесе
Пѡстиах осли тамѣ да пасе.

И ето еще въ сѣрѣж-тѣ годинѣ
Отѣ тѣхѣ почетни дѡбѣжина
Вѣдинѣ дѡртлакъ Оселѣ
Нехна отѣ гѣѣ дозелѣ,
Чѣ спѣрвомѣ Мѡхѣ тѣхѣ живѣли
И сладки пѣсени пѣли.

На вчасѣ сѣкѣра старо младо,
Все что пасало по Парнаса стадо
И проговорилѣ имѣ така:
Послѣшайте что ѡж рекѣ.

Любезни, скѡпѡсни дѡбѣгарѣ!
Вѣи знаете колко годишно сѣмѣ магарѣ,
Отѣ дѣда и отѣ кава чѡвахѣ азѣ
Чѣ таа планина была Парнаск
Что е за Мѡхѣ отредѣна
И настанѣна;

А пакѣ какво-то глѣдамѣ днесѣ
Намѣ сѣ паднала таа честь.
Рахѣира сѣ чѣ на свѣта умрѣхѣ
Да слаша грозный Мѡхѣнѣ гласѣ,
За то така ги и исплахѣх
И на далѣчѣ пропѣди отѣ Парнаск.
Ако да питате вѣи мене,
Не сми за вѣтѣра тѣхѣ настанѣни;
Прицѣкло сѣ е на свѣта
Да чѡи и на гласѣ нѣи сладѡсть тѣхѣ.

Но Хайдѣте сега сѣ гласѣ асенѣ
Да запѣмѣи нашѣ-тѣ пѣсенѣ
Азѣ ѡж почнѣ, и вѣи слѣдѣх менѣ
Като да стане хорѣ сгласѣнѣ.

Не бойте сѣ, о дѡбѣхѣ,
Мы лесно ѡемѣ да замѣнимѣ